

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

BUITENGEWONE ZITTING 2014

3 oktober 2014

WETSVOORSTEL

**tot oprichting van een gegevensbank
met het oog op de strijd tegen
de schijnhuwelijken**

(ingediend door mevrouw Nahima Lanjri c.s.)

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

SESSION EXTRAORDINAIRE 2014

3 octobre 2014

PROPOSITION DE LOI

**instituant une banque de données
en vue de lutter
contre les mariages de complaisance**

(déposée par Mme Nahima Lanjri et consorts)

SAMENVATTING

De indieners stellen voor om een centrale gegevensbank op te richten die nuttige informatie kan geven over de voorgeschiedenis van aanstaande echtgenoten op het vlak van schijnhuwelijken.

RÉSUMÉ

Les auteurs proposent d'instituer une banque de données centrale susceptible de fournir des informations utiles sur les antécédents de futurs époux en ce qui concerne des mariages de complaisance.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
cdH	:	centre démocrate Humaniste
VB	:	Vlaams Belang
PTB-GOI	:	Parti du Travail de Belgique – Gauche d'Ouverture
FDF	:	Fédéralistes Démocrates Francophones
PP	:	Parti Populaire

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 54 0000/000: Parlementair document van de 54e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
 QRVA: Schriftelijke Vragen en Antwoorden
 CRIV: Voorlopige versie van het Integraal Verslag
 CRABV: Beknopt Verslag
 CRIV: Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)

PLEN: Plenum
 COM: Commissievergadering
 MOT: Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 54 0000/000: Document parlementaire de la 54e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
 QRVA: Questions et Réponses écrites
 CRIV: Version Provisoire du Compte Rendu intégral
 CRABV: Compte Rendu Analytique
 CRIV: Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)

PLEN: Séance plénière
 COM: Réunion de commission
 MOT: Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
 Natieplein 2
 1008 Brussel
 Tel.: 02/ 549 81 60
 Fax: 02/549 82 74
 www.dekamer.be
 e-mail: publicaties@dekamer.be

De publicaties worden uitsluitend gedrukt op FSC gecertificeerd papier

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
 Place de la Nation 2
 1008 Bruxelles
 Tél.: 02/ 549 81 60
 Fax: 02/549 82 74
 www.lachambre.be
 courriel: publications@lachambre.be

Les publications sont imprimées exclusivement sur du papier certifié FSC

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Dit voorstel neemt de tekst over van voorstel DOC 53 0719/001.

Het recht op huwelijk wordt gegarandeerd en erkend door verschillende internationale verdragen, zoals o.a. de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens (art. 16), het Europees Verdrag voor de Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (art. 12) en het Internationaal Verdrag inzake Burgerlijke en Politieke Rechten (art. 23.2).

Het huwelijk kan echter ook een middel zijn om de verblijfswetgeving te misbruiken. Om die reden keurde de Raad van Europa op 4 december 1997 een resolutie betreffende maatregelen ter bestrijding van schijnhuwelijken goed.

Met de wet van 4 mei 1999 ging ook de Belgische wetgever de strijd aan tegen de schijnhuwelijken. Het systeem van de huwelijksaankondiging werd vervangen door de huwelijksaangifte, een specifieke nietigheidsgrond voor schijnhuwelijken werd voorzien en aan de ambtenaar van de burgerlijke stand werd een wettelijke basis gegeven waarop hij een schijnhuwelijk kan weigeren te voltrekken. Deze nieuwe bepalingen werden gepreciseerd in de omzendbrief van 17 december 1999.

In 2006 werd aan het schijnhuwelijk ook een strafbaarstelling gekoppeld. In de Vreemdelingenwet werd door de wet van 12 januari 2006 een artikel 79*bis* ingevoerd dat het schijnhuwelijk en de poging tot schijnhuwelijk bestraft.

Naar aanleiding hiervan heeft het College van procureurs-generaal een werkgroep opgericht met als doel het geven van richtlijnen aan de parketten en het uniformiseren van het optreden van de verschillende actoren.

Als resultaat hiervan nam het College van procureurs-generaal op 1 oktober 2009 een omzendbrief aan die een inventaris opstelt van de normen die van toepassing zijn op de problematiek van de schijnhuwelijken, de aandacht vestigt op de gevolgen van de inwerkingtreding van het nieuwe artikel 79*bis* van de Vreemdelingenwet, de rol van elke betrokken overheid verduidelijkt en een eenvormig optreden tracht vast te leggen teneinde de rechtszekerheid beter te garanderen.

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES ET MESSIEURS,

La présente proposition reprend le texte de la proposition DOC 53 0719/001.

Le droit au mariage est garanti et reconnu par plusieurs conventions internationales telles que, notamment, la Déclaration universelle des droits de l'homme (article 16), la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (article 12) et le Pacte international relatif aux droits civils et politiques (article 23.2).

Le mariage peut toutefois également être un moyen d'abuser de la législation en matière de séjour. C'est pour cette raison que le Conseil de l'Europe a adopté, le 4 décembre 1997, une résolution sur les mesures à adopter en matière de lutte contre les mariages de complaisance.

Avec la loi du 4 mai 1999, le législateur belge s'est également engagé dans la lutte contre les mariages de complaisance. Le système de la publication des bans de mariage a été remplacé par la déclaration de mariage, un motif de nullité spécifique aux mariages de complaisance a été prévu et une base légale a été fournie à l'officier de l'état civil, sur laquelle il peut refuser de célébrer un mariage simulé. Ces nouvelles dispositions ont été précisées dans la circulaire du 17 décembre 1999.

En 2006, le mariage de complaisance a également été assorti d'une incrimination. La loi du 12 janvier 2006 a inséré dans la loi sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, un article 79*bis* qui sanctionne le mariage de complaisance ainsi que la tentative de mariage de complaisance.

Suite à cela, le Collège des procureurs généraux a créé un groupe de travail en vue de donner des directives aux parquets et d'uniformiser l'intervention des différents acteurs.

Il en a résulté l'adoption par le Collège des procureurs généraux le 1er octobre 2009 d'une circulaire qui dresse l'inventaire des normes applicables à la problématique des mariages de complaisance, qui attire l'attention sur les conséquences de l'entrée en vigueur du nouvel article 79*bis* de la loi sur les étrangers, qui précise le rôle de chaque instance concernée et qui s'efforce de définir une action uniforme en vue de mieux garantir la sécurité juridique.

Tegelijkertijd heeft het College van procureurs-generaal aan de parketten een draaiboek ter beschikking gesteld dat als praktische gids moet dienen.

De omzendbrief en het draaiboek, zouden het ook mogelijk moeten maken om statistieken bij te houden doordat de parketten steeds een strafdossier zullen openen waardoor de onderzoeken in de REA-gegevensbank geregistreerd zullen worden.

Op dit ogenblik bestaan er immers geen officiële statistieken voor België. De enige cijfers die bestaan zijn de cijfers van de Dienst Vreemdelingenzaken maar zij geven enkel het aantal meldingen weer ontvangen van de ambtenaren van de burgerlijke stand, in toepassing van de omzendbrief van 13 september 2005 betreffende de uitwisseling van informatie tussen de ambtenaren van de burgerlijke stand, in samenwerking met de Dienst Vreemdelingenzaken ter gelegenheid van een huwelijksaangifte waarbij een vreemdeling betrokken is, wanneer zij een akte van huwelijksaangifte opmaken ten aanzien van een vreemdeling die op het grondgebied van het Rijk verblijft zonder dat hij beschikt over een document waaruit zijn legaal verblijf op het grondgebied blijkt. Deze cijfers geven niet het aantal schijnhuwelijken of onderzoeken weer.

De vorige regering heeft beslist om in het kader van het luik asiel en migratie van het regeerakkoord, de strijd tegen de schijnhuwelijken op te drijven.

Wij beogen de oprichting van een centrale gegevensbank.

De centrale gegevensbank zal de verschillende actoren nuttige informatie bezorgen omtrent de eventuele voorgeschiedenis van de aanstaande echtgenoten op het vlak van schijnhuwelijken. Dit is essentiële informatie in een dossier van huwelijk dat aanleiding kan geven tot het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel. Het opnemen hiervan in een gegevensbank zal een administratieve lastenverlaging en belangrijke tijdswinst opleveren. Er zal immers geen tijd meer verloren gaan naar het zoeken van deze informatie waardoor er sneller beslist kan worden of er verder onderzoek nodig zal zijn. Deze informatie zal evenwel steeds slechts een van de elementen zijn die zullen verantwoorden of verder onderzoek nodig is en een van de omstandigheden van het geheel van omstandigheden waaruit kan blijken dat het om een schijnhuwelijk gaat.

Parallèlement, le Collège des procureurs généraux a mis à la disposition des parquets un manuel qui doit servir de guide pratique.

La circulaire et le manuel devraient également permettre la tenue de statistiques car comme les parquets ouvriront toujours un dossier répressif, les enquêtes seront enregistrées dans la banque de données TPI.

Pour le moment, il n'existe en effet pas de statistiques officielles pour la Belgique. Les seuls chiffres disponibles sont ceux de l'Office des étrangers, mais ils indiquent uniquement le nombre d'informations reçues des officiers de l'état civil, en application de la Circulaire de 13 septembre 2005 relative à l'échange d'information entre les officiers de l'état civil, en collaboration avec l'Office des étrangers, à l'occasion d'une déclaration de mariage concernant un étranger, lorsqu'ils dressent un acte de déclaration de mariage à l'égard d'un étranger qui séjourne sur le territoire du Royaume sans disposer d'un document attestant la légalité de son séjour. Ces chiffres n'indiquent pas le nombre de mariages de complaisance ou des enquêtes.

Le gouvernement précédent a décidé, dans le cadre du volet asile et migration de l'accord gouvernemental, d'intensifier la lutte contre les mariages de complaisance.

Cette proposition de loi vise la création d'une banque de données centrale.

La banque de données centrale fournira aux différents acteurs les informations utiles sur les antécédents éventuels des futurs époux en matière de mariage de complaisance. Ces informations sont essentielles dans un dossier de mariage qui peut conduire à l'obtention d'un avantage en matière de séjour. Leur encodage dans une banque de données représentera une diminution des charges administratives et un important gain de temps. En effet, comme il n'y aura plus de temps perdu à rechercher ces informations, la décision sur la nécessité de réaliser une enquête complémentaire pourra être prise plus rapidement. Ces informations ne constitueront cependant toujours que l'un des éléments qui justifieront de la nécessité d'effectuer une enquête complémentaire et que l'une des circonstances de la combinaison de circonstances dont il peut ressortir qu'il s'agit d'un mariage de complaisance.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Art. 2

Op dit ogenblik bestaat er geen transparantie of toegankelijkheid van de nuttige gegevens m.b.t. schijnhuwelijken of pogingen tot schijnhuwelijken op nationaal niveau.

Er is een gegevensuitwisseling tussen de verschillende instanties, maar deze is te beperkt.

De ambtenaar van de burgerlijke stand kan het advies inwinnen van het openbaar ministerie (art. 167, tweede lid BW). Daarnaast signaleert de ambtenaar van de burgerlijke stand die bij het opmaken van een akte van huwelijksaangifte vaststelt dat er een vreemdeling betrokken is die over geen document beschikt waaruit zijn legaal verblijf op het grondgebied blijkt, dit aan de Dienst Vreemdelingenzaken met verzoek om hem alle nuttige inlichtingen te verschaffen (omzendbrief van 13 september 2005). Tenslotte brengt de ambtenaar van de burgerlijke stand zijn beslissing om een huwelijk te weigeren te voltrekken ter kennis van het openbaar ministerie (artikel 167, vierde lid, BW), de Dienst Vreemdelingenzaken (omzendbrief van 13 september 2005) en aan de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente(n) waar één of beide partners zijn ingeschreven of hun actuele verblijfplaats hebben indien ze niet in de gemeente zijn ingeschreven waar de aangifte wordt gedaan (art. 167, vijfde lid BW).

Deze gegevensuitwisseling is zowel inhoudelijk als territoriaal beperkt.

Het betreft immers enkel de weigeringsbeslissing door de ambtenaar van de burgerlijke stand en de omzendbrief van 13 september 2005 heeft enkel betrekking op vreemdelingen die niet over documenten beschikken waaruit hun legaal verblijf op het grondgebied blijkt. Het zijn echter niet enkel vreemdelingen die geen legaal verblijf kunnen aantonen die een verblijfsrechtelijk voordeel kunnen bekomen door het huwelijk. Ook vreemdelingen die een precair legaal verblijf hebben kunnen een verblijfsrechtelijk voordeel bekomen.

Bovendien is de gegevensuitwisseling ook 'territoriaal' beperkt tot het territoriaal bevoegde openbaar ministerie, eventueel 3 ambtenaren van de burgerlijke stand naargelang de woonplaats van de partijen en de Dienst Vreemdelingenzaken die weigeringen bijhoudt in het administratief dossier van de vreemdeling. (Advies nr. 01/2009 van 14 januari 2009 van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer m.b.t. de aanpassing van een code in het informatietype burgerlijke staat met het oog op de bestrijding van schijnhuwelijken).

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Art. 2

Pour le moment, il n'existe aucune transparence ni aucune accessibilité des données utiles en matière de mariages de complaisance ou de tentatives de mariages de complaisance à l'échelon national.

Il existe un échange de données entre les différentes instances, mais il est trop limité.

L'officier de l'état civil peut recueillir l'avis du ministère public (article 167, alinéa 2, du Code civil). En outre, lorsqu'au moment de dresser un acte de déclaration de mariage, l'officier de l'état civil constate qu'il concerne un étranger qui ne dispose d'aucun document attestant la légalité de son séjour sur le territoire, il doit en informer l'Office des étrangers en lui demandant de lui communiquer tous les renseignements utiles (circulaire du 13 septembre 2005). Enfin, l'officier de l'état civil notifie sa décision de refus de célébrer un mariage à la connaissance du ministère public (article 167, alinéa 4, du Code civil), à l'Office des étrangers (circulaire du 13 septembre 2005) et à l'officier de l'état civil de la commune ou des communes où ce futur époux ou ces futurs époux sont inscrits ou ont leur résidence actuelle s'ils ne sont pas inscrits dans la commune où la déclaration est effectuée (article 167, alinéa 5, du Code civil).

Cet échange de données est limité tant sur le plan du contenu que sur le plan territorial.

Il concerne, en effet, uniquement la décision de refus par l'officier de l'état civil et la circulaire du 13 septembre 2005 porte uniquement sur les étrangers qui ne disposent pas de documents attestant de la légalité de leur séjour sur le territoire. Les étrangers qui ne peuvent attester de la légalité de leur séjour ne sont toutefois pas les seuls à pouvoir obtenir un avantage en matière de séjour par le biais du mariage. Les étrangers en séjour légal précaire peuvent également obtenir un avantage en matière de séjour par ce biais.

En outre, l'échange de données est aussi limité "territorialement" au ministère public territorialement compétent, éventuellement aux 3 officiers de l'état civil selon le domicile des conjoints et à l'Office des étrangers qui conserve les refus dans le dossier administratif de l'étranger (Avis n° 1/2009 du 14 janvier 2009 de la Commission de la protection de la vie privée concernant l'adaptation d'un code dans le type d'information relatif à l'état civil afin de prévenir les mariages de complaisance).

Het advies van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer bepaalt verder nog:

“14. Die beperking kan worden uitgebuit om na een afwijzing in een andere gemeente een nieuwe poging te ondernemen, speculerend enerzijds op de onwetendheid van de ambtenaar van de burgerlijke stand over de voorgaande en anderzijds op plaatselijke verschillen inzake de toepassing van de reglementering en de appreciatie van de situatie.

15. Momenteel worden in het administratief dossier van de vreemdeling bij de Dienst Vreemdelingenzaken wel de weigeringen om het huwelijk te voltrekken bijgehouden, maar die informatie zal maar meegedeeld worden aan een ambtenaar van de burgerlijke stand voor zover die contact opneemt met deze Dienst. Daarenboven belet niets de betrokkenen, wanneer zij geconfronteerd worden met een uitstel van het huwelijk, ondertussen elders hun geluk te beproeven. Die ambtenaar zal in het ongewisse verkeren omtrent het feit dat er elders m.b.t. de huwelijksaanvraag reeds een onderzoek loopt.

...

21. De Commissie stelt vast dat in het licht van de reglementaire bepalingen in verband met de schijnhuwelijken, het gebruik van de codes kadert in een welbepaald en uitdrukkelijk omschreven doeleinde. Daarenboven zijn deze codes proportioneel in die zin dat code 90 louter een waarschuwingfunctie vervult ten overstaan van de andere actoren inzake en dat code 91 een inhoudelijke informatie bevat die voor de andere actoren pertinent is.

De Commissie beseft dat het gebruik ervan voor de 3 instanties die belast zijn met het voorkomen en bestrijden van schijnhuwelijken — een welbepaald, uitdrukkelijk en gerechtvaardigd gemeenschappelijk doeleinde — een nuttig werkinstrument kan zijn.”

Het systeem van doorstroming van informatie is dus onvolledig. Het is aangewezen om een werkinstrument te ontwikkelen dat zowel voor het preventiebeleid als dat van toezicht nuttig zal zijn en dat bestaat uit de bundeling van informatie over concrete schijnhuwelijksituaties, zowel m.b.t. voorgenomen als voltrokken huwelijken, zowel in binnen- als in buitenland.

Er wordt geopteerd voor een centrale gegevensbank waartoe ambtenaren van de burgerlijke stand, de parketten, de Dienst Vreemdelingenzaken en de consulaire beroepsposten toegang krijgen voor het inbrengen en raadplegen van gegevens.

L'avis de la Commission de la protection de la vie privée précise également ceci:

“14. Cette limitation peut être exploitée pour entreprendre une nouvelle tentative dans une autre commune après un refus, en spéculant, d'une part, sur l'ignorance de l'officier de l'état civil quant à la tentative précédente et, d'autre part, sur des différences locales concernant l'application de la réglementation et l'appréciation de la situation.

15. Actuellement, les refus de célébrer le mariage sont conservés dans le dossier administratif de l'étranger auprès de l'Office des étrangers, mais ces informations ne seront communiquées qu'à un officier de l'état civil pour autant que celui-ci prenne contact avec cet Office. En outre, rien n'empêche les personnes concernées, lorsqu'elles sont confrontées à un sursis au mariage, de tenter leur chance ailleurs entre-temps. L'officier de l'état civil ne saura pas qu'une enquête est déjà en cours ailleurs concernant la demande de mariage.

...

21. La Commission constate qu'à la lumière des dispositions réglementaires liées aux mariages de complaisance, l'utilisation des codes s'inscrit dans le cadre d'une finalité déterminée et explicite. Ces codes sont en outre proportionnels dans le sens où le code 90 remplit uniquement une fonction d'avertissement à l'égard des autres acteurs concernés et que le code 91 contient des informations pratiques pertinentes pour les autres acteurs.

La Commission pense également que l'utilisation de ces codes peut constituer un instrument de travail utile pour les 3 instances qui sont chargées de prévenir et de lutter contre les mariages de complaisance — une finalité commune déterminée, explicite et légitime.”

Le système de circulation de l'information est donc lacunaire. Il est indiqué de développer un instrument de travail qui sera utile tant pour la politique de prévention que pour la politique de contrôle et qui consistera en une compilation d'informations sur des situations concrètes de mariages de complaisance, aussi bien des mariages projetés que des mariages célébrés, en Belgique et à l'étranger.

L'option retenue est celle d'une banque de données centrale accessible aux officiers de l'état civil, aux parquets, à l'Office des étrangers et aux postes consulaires de carrière pour l'encodage et la consultation de données.

De gegevensbank zal worden opgericht binnen de FOD Justitie. Zij is de verantwoordelijke voor de verwerking van de gegevens. Ingevolge het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt de FOD Justitie als verantwoordelijke voor de verwerking uitdrukkelijk in de wettekst geïdentificeerd. (Advies nr. 10/2010 van 31 maart 2010 van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, 17). De verantwoordelijke voor de verwerking zal onder meer instaan voor het respecteren van de rechten van de betrokkenen, het naleven van de eventuele informatieplicht ten aanzien van de betrokkenen en de aangifte bij de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer. Daarnaast dient zij de nodige beveiligingsmaatregelen m.b.t. de bescherming van de gegevens te treffen. Hierbij wordt verwezen naar de door de Commissie opgestelde referentiemaatregelen voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens.

Het doeleinde met het oog waarop tot de oprichting van de gegevensbank wordt overgegaan, nl. het voorkomen en bestrijden van schijnhuwelijken zoals gedefinieerd in artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek, wordt door de Commissie bestempeld als een welbepaald, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigd doeleinde in de zin van artikel 4, § 1, 2°, WVP. (Advies nr. 10/2010 van 31 maart 2010 van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, 15)."

Art. 3

De gegevens die worden opgenomen hebben betrekking op de handelingen en beslissingen betreffende zowel voorgenomen huwelijken als afgesloten huwelijken in België en in het buitenland, gaande van de aangifte van huwelijk tot de weigering van het voltrekken van het huwelijk en de al dan niet erkenning van een in het buitenland afgesloten huwelijk.

De strafrechtelijke onderzoeken in het kader van artikel 79*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 391*sexies* van het Strafwetboek worden niet opgenomen in de gegevensbank. De gegevensuitwisseling hieromtrent moet geoptimaliseerd worden op het niveau van parket.

La banque de données sera créée au sein du SPF Justice. Il est le responsable du traitement des données. Conformément à l'avis de la Commission de la protection de la vie privée, le SPF Justice est identifié explicitement dans la disposition légale comme responsable du traitement. (Avis n° 10/2010 du 31 mars 2010 de la Commission de la protection de la vie privée, 17). Le responsable du traitement assure, entre autres, le respect des droits des personnes concernées, le respect de l'éventuel devoir d'information à l'égard des personnes concernées et la déclaration auprès de la Commission de la protection de la vie privée. En outre, il prend les mesures de sécurité afin de protéger les données. Il se reportera aux mesures de référence en matière de sécurité applicables à tout traitement de données à caractère personnel, établies par la Commission.

La finalité en vue de laquelle on procède à l'institution de la banque de données, à savoir "prévenir et lutter contre les mariages de complaisance définis à l'article 146*bis* du Code civil", est qualifié par la Commission de finalité déterminée, explicite et légitime au sens de l'article 4, § 1er, 2°, de la LVP. (Avis n° 10/2010 du 31 mars 2010 de la Commission de la protection de la vie privée, 15)."

Art. 3

Les données encodées porteront sur les actes et les décisions concernant à la fois les mariages projetés et les mariages contractés en Belgique et à l'étranger. Ces données iront de la déclaration de mariage au refus ou à la célébration du mariage, en passant par la reconnaissance ou non d'un mariage contracté à l'étranger.

Les enquêtes pénales dans le cadre de l'article 79*bis* de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et de l'article 391*sexies* du Code pénal ne sont pas reprises dans la banque de données. L'échange de données en la matière doit être optimisé au niveau du parquet.

Art. 4

De bewaarduur van de gegevens bedraagt vijf jaar. De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer is, voorzover zij op basis van de beschikbare informatie kan oordelen, van mening dat deze termijn niet disproportioneel is.

Indien het huwelijk toch voltrokken wordt, zullen de gegevens evenwel gewist worden na één jaar.

Het is van belang om ook in het geval dat het huwelijk wordt voltrokken de gegevens gedurende een bepaalde tijd te behouden in de gegevensbank. Het komt immers voor dat pas na de voltrekking van het huwelijk wordt vastgesteld dat het om een schijnhuwelijk ging. Zo gebeurt het dat de echtgenoot die slachtoffer van het schijnhuwelijk is, kort na de voltrekking van het huwelijk verlaten wordt en pas dan realiseert dat er van een echt huwelijk geen sprake is. Ook dan kan nog worden opgetreden door middel van een nietigverklaring van het huwelijk.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer is van mening dat een termijn van één jaar volstaat en in geval van een echtscheiding binnen een jaar, een termijn van vijf jaar: "Immers indien naderhand blijkt dat toch iemand het slachtoffer is van een schijnhuwelijk en een vordering tot nietigverklaring van het huwelijk instelt, wordt deze vordering op basis van het voorgestelde artikel 3, 7°, geregistreerd in de gegevensbank. Bijgevolg worden alle instanties die betrokken zijn bij de strijd tegen schijnhuwelijken op die manier geïnformeerd over het problematisch huwelijksgedrag van een bepaald persoon. (...) Dit betekent niet dat de gegevens onmiddellijk na de voltrekking van het huwelijk uit de gegevensbank moeten worden gewist. Sedert de hervorming van de echtscheidingsprocedure en meer in het bijzonder de echtscheiding door onderlinge toestemming, is het mogelijk om kort na een huwelijk reeds uit de echt te scheiden en nog binnen een jaar een ander huwelijk aan te gaan. (...) In die optiek stelt de commissie voor om de gegevens nog gedurende 1 jaar na de voltrekking van het huwelijk te bewaren, behoudens indien er voor het verstrijken van die termijn een echtscheiding tussenkomt. In dat geval kan met het oog op de uniformiteit een bewaartermijn van 5 jaar na de voltrekking van het huwelijk worden aanvaard."

Art. 4

La durée de conservation des données est de cinq ans. La Commission de la protection de la vie privée, pour autant qu'elle puisse en juger sur la base des informations disponibles, estime que ce délai n'est pas disproportionné.

Toutefois, lorsque le mariage est célébré, les données sont supprimées après un an.

Il est également important, dans le cas où le mariage est célébré, de conserver les données dans la banque de données pour un certain temps. Il arrive, en effet, qu'on constate après la célébration du mariage qu'il s'agit d'un mariage simulé. Ainsi, il arrive que l'époux victime du mariage simulé, soit quitté peu après la célébration du mariage et réalise qu'il n'était pas question d'un véritable mariage. Même dans ce cas là, on peut encore intervenir par voie d'une annulation du mariage.

La Commission de la protection de la vie privée estime qu'un délai d'un an suffit, et, en cas de divorce dans un an, un délai de cinq ans: "En effet, si par la suite, il s'avère qu'une personne a été victime d'un mariage de complaisance et introduit une demande d'annulation du mariage, cette demande est enregistrée dans la banque de données sur la base de l'article 3, 7° proposé. Dès lors, toutes les instances impliquées dans la lutte contre les mariages de complaisance sont ainsi informées du comportement problématique d'une certaine personne au niveau du mariage. (...) Cela ne signifie pas que les données doivent être effacées de la banque de données immédiatement après la célébration du mariage. Depuis la réforme de la procédure de divorce et plus particulièrement du divorce par consentement mutuel, il est déjà possible de divorcer peu de temps après un mariage et de contracter un autre mariage dans la même année. (...) Dans cette optique, la Commission propose de conserver les données encore pendant un an après la célébration du mariage, sauf si avant l'expiration de ce délai, un divorce intervient. Dans ce cas, on peut accepter un délai de conservation de 5 ans après la célébration du mariage, en vue de l'uniformité."

Art. 5

De ambtenaren van de burgerlijke stand, de parketten, de Dienst Vreemdelingenzaken en de consulaire beroepspos­ten krijgen, binnen het strikte kader van de uitoefening van de taken zoals omschreven door deze wet en die een raadpleging van de gegevens vereisen, toegang tot de gegevensbank, zowel voor het inbrengen als opvragen van de gegevens.

Vooreerst de ambtenaren van de burgerlijke stand. Zij zijn de belangrijkste actor voor wat betreft de voorgenomen huwelijken in België. Zij zullen het grootste deel van de gegevens inbrengen, nl. de huwelijksaangiften, de gevraagde onderzoeken bedoeld in artikel 20/1 van de wet van 31 december 1851 betreffende de consulaten en de consulaire rechtsmacht, het uitstel en de weigering van de opmaak van de akte van aangifte, het uitstel van het huwelijk en de weigering om het huwelijk te voltrekken. Daarnaast erkennen en schrijven ook zij buitenlandse huwelijksakten over en zullen zij hun beslissingen daaromtrent ook ingeven.

Vervolgens heeft ook het openbaar ministerie toegang tot de gegevensbank. De parketten verlenen immers adviezen, zowel m.b.t. de voorgenomen huwelijken in België als m.b.t. de erkenning van buitenlandse huwelijksakten (*cfr.* art. 31 WIPR), en kunnen verzet aantekenen tegen de afgifte van een attest van geen huwelijksbeletsel door de consulaire beroepspos­ten. Daarnaast hebben zij ook strafrechtelijke bevoegdheden met betrekking tot de schijnhuwelijken.

De derde overheid die toegang heeft is de Dienst Vreemdelingenzaken. In het kader van haar bevoegdheden m.b.t. de binnenkomst en het verblijf van vreemdelingen in België, vormt ook deze dienst een belangrijke schakel in de strijd tegen schijnhuwelijken. Het spreekt voor zich dat, wat de gecombineerde toepassing van de artikelen 79*bis* en 81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen betreft, de toegang tot de gegevensbank gebeurt met naleving van de regels van het Wetboek van Strafvordering (met name: geen proactief onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderzoek gevoerd onder leiding van een magistraat, ...).

Als laatste ten slotte krijgen ook de consulaire beroepspos­ten toegang. Zij zijn, in hun functie van ambtenaar van de burgerlijke stand, ook bevoegd om huwelijken te voltrekken. Daarnaast kan hun advies gevraagd worden m.b.t. de bewijskracht van buitenlandse documenten en zijn zij bevoegd voor het afleveren van de attesten van geen huwelijksbeletsel.

Art. 5

Les officiers de l'état civil, les parquets, l'Office des étrangers et les postes consulaires de carrière auront, dans le cadre strict de l'exécution des missions définies par cette loi et qui nécessitent la consultation des données, accès à la banque de données, tant pour y encoder des données que pour en obtenir.

Les officiers de l'état civil, pour commencer, sont les acteurs principaux en ce qui concerne les mariages projetés en Belgique. Ils encoderont la majeure partie des données, à savoir les déclarations de mariage, les enquêtes demandées visées à l'article 20/1 de la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire, le sursis à l'établissement d'un acte de mariage et le refus de dresser un acte de mariage, la surséance à la célébration d'un mariage et le refus de célébrer un mariage. Ils reconnaîtront et transcriront également des actes de mariage étrangers et encoderont également leurs décisions en la matière.

Ensuite, la banque de données sera également accessible au ministère public. Les parquets fournissent en effet un avis, tant pour les mariages projetés en Belgique que pour la reconnaissance d'actes de mariage étrangers (*cf.* article 31 du Code de droit international privé), et peuvent former opposition à la délivrance d'un certificat de non-opposition à mariage par les postes consulaires de carrière. De plus, ils ont aussi des compétences pénales relatives aux mariages simulés.

La troisième instance à laquelle la banque de données sera accessible est l'Office des étrangers. Dans le cadre de ses compétences relatives à l'entrée et au séjour des étrangers en Belgique, cet office constitue aussi un maillon important dans la lutte contre les mariages. Il va sans dire que, en ce qui concerne l'application combinée des articles 79*bis* et 81 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, l'accès à la banque de données se fait dans le respect des règles du Code d'instruction criminelle (notamment: pas de recherche proactive de la part de l'Office des étrangers, enquête menée sous la direction d'un magistrat, ...).

Enfin, la banque de données sera également accessible aux postes consulaires de carrière. Dans le cadre de leur fonction d'officier de l'état civil, ils sont également compétents pour célébrer des mariages. Leur avis peut en outre être sollicité en ce qui concerne la force probante de documents étrangers et ils sont compétents pour délivrer les certificats de non-empêchement à mariage.

Dit artikel bepaalt onder welke voorwaarden en tot welke gegevens de verschillende autoriteiten toegang krijgen.

Ten slotte wordt, op vraag van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, voorzien in de verplichting voor de verschillende overheden om de gegevens in te brengen zodra ze erover beschikken: "Als het concept van de positieve centrale gegevensbank wordt behouden, moet er dan niet uitdrukkelijk in een verplichting van registratie in de gegevensbank worden voorzien? Zoniet loopt men het risico om een centrale gegevensbank te hebben die een maat voor niets is omdat de vereiste informatie er niet op systematische wijze in wordt opgenomen." (Advies nr. 11/2010 van 31 maart 2010 van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, 6).

Art. 6

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer wordt belast met de controle op de verwerking van de gegevens, de naleving van de regels inzake de toegankelijkheid en de toezending van de gegevens. Het is immers belangrijk dat de invoer en zeker de raadpleging van de gegevens enkel gebeurt in het kader van het door de wetgever beoogde doel, namelijk met het oog op de bestrijding van de schijnhuwelijken, en steeds m.b.t. een welbepaald voorgenomen huwelijk of huwelijksakte.

De Commissie is van mening dat er geen apart controleorgaan nodig is: "Toezien op de correcte verwerking van persoonsgegevens is, uit hoofde van haar opdrachten, het expertisedomein van de Commissie. Zij beschikt over onderzoeksbevoegdheid (artikel 32 WVP) en haar onafhankelijkheid is gewaarborgd (artikel 24, § 6, WVP). Rekening houdend hiermee is het dan ook aangewezen om de Commissie met die controle-opdracht te belasten." (Advies nr. 10/2010 van 31 maart 2010 van de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, 37).

Art. 7

De verdere uitwerking van de nadere regelen van de gegevensbank wordt door een in de Ministerraad overlegd koninklijk besluit bepaald, na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Cet article stipule dans quelles conditions et aux quelles données les différents autorités ont accès.

Enfin, on prévoit, sur avis de la Commission de la protection de la vie privée, l'obligation pour les différentes autorités d'encoder les données dès qu'ils en disposent: "Si le concept de la banque de données centrale positive est maintenu, ne faut-il pas alors explicitement prévoir une obligation d'enregistrement dans la banque de données? Dans le cas contraire, on court le risque d'avoir une banque de données centrale qui ne sert à rien puisque les informations requises n'y sont pas enregistrées systématiquement." (Avis n° 11/2010 du 31 mars 2010 de la Commission de la protection de la vie privée, 6).

Art. 6

La Commission de la protection de la vie privée sera chargé du contrôle du traitement des données, du respect des règles en matière d'accessibilité de la banque de données et d'envoi des données à la banque de données. Il importe en effet que l'encodage et certainement la consultation des données s'effectuent uniquement dans le cadre du but visé par le législateur, à savoir la lutte contre les mariages simulés, et toujours dans le cadre d'un mariage projeté précis ou d'un acte de mariage précis.

La Commission estime qu'un organe de contrôle spécial n'est pas nécessaire: "Contrôler le traitement correct de données à caractère personnel est, du fait de ses missions, le domaine d'expertise de la Commission. Elle dispose d'un pouvoir d'investigation (article 32 de la LVP) et son indépendance est garantie (article 24, § 6). Compte tenu de ces éléments, il est dès lors recommandé de charger la Commission de cette mission de contrôle." (Avis n° 10/2010 du 31 mars 2010 de la Commission de la protection de la vie privée, 37).

Art. 7

Les modalités diverses relatives à la banque de données seront définies par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres, après avis de la Commission de la protection de la vie privée.

Art. 8

De gegevensbank kan geen raciale, etnische gegevens, noch gegevens inzake religieuze overtuiging bevatten en de inzameling, behandeling en overdracht van de gegevens geschieden in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Art. 9

De Koning zal de datum van inwerkingtreding van de wet bepalen.

Er moeten immers nog verschillende uitvoeringsmaatregelen moeten worden genomen. Artikel 7 voorziet wat dat betreft dat de Koning de nadere regels inzake de oprichting en het beheer van de gegevensbank, de inbreng en de verwerking van de gegevens en de toegang tot de gegevens bepaalt.

Het is ook aangewezen om artikel 63, § 3*bis* van het Burgerlijk Wetboek, waarvan de invoeging voorzien wordt door artikel 2 van het wetsontwerp tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek, het Wetboek van Internationaal Privaatrecht en de wet van 31 december 1851 betreffende de consulaten en de consulaire rechtsmacht met het oog op de strijd tegen de schijnhuwelijken en artikel 167, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek, waarvan de invoeging voorzien wordt door artikel 4 van hetzelfde wetsontwerp, op hetzelfde ogenblik in werking te laten treden als het uitvoeringsbesluit en deze wet.

Nahima LANJRI (CD&V)
Roel DESEYN (CD&V)
Leen DIERICK (CD&V)
Veerle HEEREN (CD&V)
Franky DEMON (CD&V)

Art. 8

La banque de données ne peut pas contenir de données raciales ou ethniques, ni de données relatives aux convictions religieuses et la collecte, le traitement et le transfert des données se déroulent conformément aux dispositions y afférentes de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée.

Art. 9

Le Roi fixe la date d'entrée en vigueur de cette loi.

Différentes mesures de mise en œuvre doivent encore être prises. L'article 7 prévoit sur ce point que le Roi fixe les modalités de création et de tenue de la banque de données, de l'encodage et du traitement des données et de l'accès aux données.

Il est aussi indiqué de faire entrer en vigueur l'article 63, 3*bis* du Code civil, dont l'insertion est prévue par l'article 2 du projet de loi modifiant le Code civil, le Code de Droit International Privé et la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire en vue de la lutte contre les mariages simulés, et l'article 167, alinéa 2 du Code civil, dont l'insertion est prévu par l'article 4 du même projet de loi, à la même date que l'arrêté d'exécution et cette loi.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

Met het oog op het voorkomen en bestrijden van schijnhuwelijken zoals gedefinieerd in artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek, wordt een gegevensbank opgericht binnen de federale overheidsdienst Justitie, die verantwoordelijk is voor de verwerking van de gegevens.

Art. 3

De gegevensbank laat de verwerking toe van de volgende gegevens met betrekking tot huwelijken die aanleiding kunnen geven tot het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde:

1° een uitstel van de opmaak van een akte van aangifte zoals bedoeld in artikel 63, § 4, derde lid, van het Burgerlijk Wetboek;

2° een onderzoek zoals bedoeld in artikel 20/1 van de wet van 31 december 1851 betreffende de consulaten en de consulaire rechtsmacht, het advies van de consulaire beroepspost dat daaruit volgt en resultaat ervan;

3° de weigering tot opmaak van een akte van aangifte zoals bedoeld in artikel 63, § 4, eerste en tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek;

4° de aangifte van een huwelijk;

5° het uitstel van een huwelijk en het advies van de procureur des Konings zoals bedoeld in artikel 167, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek;

6° de weigering om een huwelijk te voltrekken zoals bedoeld in artikel 167, eerste lid, van het Burgerlijk Wetboek;

7° de vordering tot nietigverklaring en de nietigverklaring van een huwelijk op grond van artikel 184 van het Burgerlijk Wetboek met overtreding van artikel 146*bis* van het Burgerlijk Wetboek;

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

En vue de prévenir et lutter contre les mariages de complaisance définis à l'article 146*bis* du Code civil, une banque de données est créée au sein du service public fédéral Justice, qui est responsable du traitement des données.

Art. 3

La banque de données permet de traiter les données suivantes relatives aux mariages qui peuvent donner lieu à un avantage en matière de séjour, lié au statut d'époux:

1° le sursis à l'établissement d'un acte de déclaration tel que visé à l'article 63, § 4, alinéa 3, du Code civil;

2° une enquête visée à l'article 20/1 de la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire, l'avis du poste consulaire qui en découle ainsi que l'éventuel contre-enquête et son résultat;

3° le refus de dresser un acte de déclaration visé à l'article 63, § 4, alinéas 1er et 2, du Code civil;

4° la déclaration de mariage;

5° le sursis à la célébration d'un mariage et l'avis du procureur du Roi visé à l'article 167, alinéa 2, du Code civil;

6° le refus de célébrer un mariage visé à l'article 167, alinéa 1er, du Code civil;

7° la demande d'annulation et l'annulation d'un mariage sur base de l'article 184 du Code civil en contravention à l'article 146*bis* du Code civil;

8° beslissingen tot erkenning of tot weigering van de erkenning van buitenlandse akten van huwelijk of relaties van samenleven gelijkwaardig aan het huwelijk zoals bedoeld in artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht en het advies van de procureur des Konings zoals bedoeld in artikel 31, § 2, derde lid, van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht;

9° beslissingen met betrekking tot het attest van geen huwelijksbeletsel zoals bedoeld in artikel 20/2 van de wet van 31 december 1851 betreffende de consulaten en de consulaire rechtsmacht;

10° de beroepsprocedures aangaande de bovenvermelde beslissingen en de beslissingen die eruit voortvloeien.

Art. 4

De gegevens bedoeld in § 2, 1° tot 6°, worden gewist vijf jaar na de definitieve beslissing om het huwelijk niet te voltrekken.

Ingeval van een weigering van opmaak van aangifte van huwelijk, worden de gegevens bedoeld in § 2, 1° tot 4°, evenwel gewist vijf jaar na de definitieve beslissing tot weigering van opmaak van de akte van aangifte.

Indien het huwelijk niet werd voltrokken of er geen beslissing tot weigering om het huwelijk te voltrekken werd genomen binnen vijf jaar na het bericht van ontvangst bedoeld in artikel 64, § 1, eerste lid van het Burgerlijk Wetboek, worden de gegevens bedoeld in § 2, 1° tot 6° gewist.

De gegevens bedoeld in § 2, 7°, 8° en 9° worden gewist vijf jaar na de definitieve beslissing over respectievelijk de nietigverklaring, de erkenning of de weigering tot erkenning en de aflevering van het attest van geen huwelijksbeletsel.

De gegevens bedoeld in § 2, 10° worden gewist vijf jaar nadat de beslissing definitief is geworden.

Alle gegevens worden in ieder geval gewist één jaar na de voltrekking van het huwelijk. Indien de echtscheiding wordt uitgesproken voor het einde van die termijn van één jaar, worden de gegevens gewist vijf jaar na de voltrekking van het huwelijk.

8° les décisions de reconnaissance ou de refus de reconnaissance d'actes étrangers de mariage ou de relations de cohabitation équivalentes au mariage, visées à l'article 27 du Code de droit international privé et l'avis du procureur du Roi visé à l'article 31, § 2, alinéa 3, du Code de droit international privé;

9° les décisions relatives au certificat de non-empêchement à mariage, visé à l'article 20/2 de la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire;

10° les procédures de recours concernant les décisions mentionnées ci-dessus et les décisions qui en découlent.

Art. 4

Les données visées au § 2, 1° à 6°, sont effacées cinq ans après la décision définitive du refus de célébrer le mariage.

En cas de refus de dresser l'acte de déclaration de mariage, les données visées au § 2, 1° à 4° sont néanmoins effacées cinq ans après la décision définitive de refus de dresser l'acte de déclaration.

Si le mariage n'a pas été célébré ou s'il n'a pas été pris de décision de refus de célébrer le mariage dans les cinq ans qui suivent l'accusé de réception visé à l'article 64, § 1er, alinéa 1er du Code civil, les données visées au § 2, 1° à 6°, sont effacées.

Les données visées au § 2, 7°, 8° et 9°, sont effacées cinq ans après, selon le cas, la décision définitive d'annulation, de reconnaissance ou de refus de connaissance et de délivrance du certificat de non-empêchement à mariage.

Les données visées au § 2, 10°, sont effacées cinq ans après le moment où la décision est devenue définitive.

Toutes les données sont dans tous les cas effacées un an après la célébration du mariage. Si le divorce est prononcé avant la fin de ce délai d'un an, les données sont effacées cinq ans après la célébration du mariage.

Art. 5

§ 1. Tot de gegevensbank hebben, voor het inbrengen en opvragen van gegevens onder het gezag van hun voogdijministers, toegang:

1° de ambtenaren van de burgerlijke stand in het kader van de uitoefening van hun taken in toepassing van de artikelen 63 en 167 van het Burgerlijk Wetboek en indien zij moeten oordelen over de erkenning van een buitenlandse huwelijksakte overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht;

2° het openbaar ministerie in het kader van de uitoefening van zijn bevoegdheden met betrekking tot artikel 167 en 184 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 31 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht en artikel 20/2 van de wet van 31 december 1851 betreffende de consulaten en de consulaire rechtsmacht evenals in het kader van de opsporing en vervolging van misdrijven inzake schijnhuwelijken;

3° de Dienst Vreemdelingenzaken:

a) in het kader van de uitoefening van haar bevoegdheden bepaald in artikel 81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen in geval van misdrijven tegen artikel 79*bis* van dezelfde wet;

b) in het kader van de uitoefening van hun bevoegdheden bepaald in artikel 10*ter*, § 3 en artikel 11, § 1, 4°, van dezelfde wet;

c) in het kader van de uitoefening van hun bevoegdheden bepaald in artikel 11, § 2, 4°, artikel 13, § 4, 5°, artikel 18, § 2, artikel 42*ter*, § 1, 4°, artikel 42*quater*, § 1, 4° en artikel 42*septies* van dezelfde wet;

d) indien zij moet oordelen over de erkenning van een buitenlandse huwelijksakte overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht;

4° de consulaire beroepsposten wanneer zij optreden in hun hoedanigheid van ambtenaar van de burgerlijke stand of op basis van artikel 20/1 en 20/2 van de wet van 31 december 1851 betreffende de consulaten en de consulaire rechtsmacht.

§ 2. Enkel de schriftelijk bij naam aangewezen ambtenaren van de Dienst Vreemdelingenzaken hebben toegang tot de gegevens.

Art. 5

§ 1er. Ont, sous l'autorité de leurs ministres de tutelle accès à la banque de données pour y encoder et y consulter des données:

1° les officiers de l'état civil dans le cadre de l'exercice de leurs tâches en application des articles 63 et 167 du Code civil et lorsqu'ils doivent se prononcer sur la reconnaissance d'un acte de mariage étranger conformément à l'article 27 du Code de droit international privé;

2° le ministère public dans le cadre de l'exercice de ses compétences relatives aux articles 167 et 184 du Code civil, l'article 31 du Code de droit international privé et l'article 20/2 de la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire ainsi que dans le cadre de la recherche et la poursuite des infractions en matière de mariages de complaisance;

3° l'Office des étrangers:

a) dans le cadre de l'exercice de ses compétences prévues à l'article 81 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers en cas d'infractions à l'article 79*bis* de la même loi et seulement lorsqu'il y a des indices sérieux d'une infraction à l'article 79*bis* de la même loi;

b) dans le cadre de l'exercice de leurs compétences prévues à l'article 10*ter*, § 3 et l'article 11, § 1er, 4°, de la même loi;

c) dans le cadre de l'exercice de leurs compétences prévues à l'article 11, § 2, 4°, 13, § 4, 5°, l'article 18, § 2, l'article 42*ter*, § 1er, 4°, l'article 42*quater*, § 1er, 4° et l'article 42*septies* de la même loi;

d) s'il est tenu de se prononcer sur la reconnaissance d'un acte de mariage étranger conformément à l'article 27 du Code de droit international privé;

4° les postes consulaires de carrière lorsqu'ils agissent en leur qualité d'officier de l'état civil ou sur la base de l'article 20/1 et 20/2 de la loi du 31 décembre 1851 sur les consulats et la juridiction consulaire.

§ 2. Seuls les fonctionnaires de l'Office des étrangers, nommément désignés par écrit, ont accès aux données.

§ 3. Zodra ze beschikken over de gegevens bedoeld in artikel 3, zijn de overheden bedoeld in § 1 verplicht deze gegevens in de gegevensbank in te brengen.

Art. 6

De commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer is belast met de controle op de verwerking van de gegevens, de naleving van de regels inzake de toegankelijkheid van de gegevensbank en de toezending van de gegevens aan de gegevensbank.

Art. 7

Bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en na advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, bepaalt de Koning de nadere regels inzake de oprichting en het beheer van de gegevensbank, de inbreng en de verwerking van de gegevens en de toegang tot de gegevens.

Art. 8

De gegevensbank kan geen raciale, etnische gegevens, noch gegevens inzake religieuze overtuiging bevatten.

De inzameling, behandeling en overdracht van de gegevens geschieden in overeenstemming met de desbetreffende bepalingen van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Art. 9

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de twaalfde maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

De Koning kan een datum van inwerkingtreding bepalen voorafgaand aan de datum vermeld in het eerste lid.

30 juni 2014

Nahima LANJRI (CD&V)
Roel DESEYN (CD&V)
Leen DIERICK (CD&V)
Veerle HEEREN (CD&V)
Franky DEMON (CD&V)

§ 3. Dès qu'ils disposent de données visées à l'article 3, les autorités visées au § 1er sont tenues d'encoder ces données dans la banque de données.

Art. 6

La Commission de la protection de la vie privée est chargée de contrôler le traitement des données, le respect des règles en matière d'accessibilité de la banque de données et l'envoi des données à la banque de données.

Art. 7

Par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres et après avis de la Commission de la protection de la vie privée, le Roi fixe les modalités de création et de tenue de la banque de données, de l'encodage et du traitement des données et de l'accès aux données.

Art. 8

La banque de données ne peut pas contenir de données raciales ou ethniques, ni de données relatives aux convictions religieuses.

La collecte, le traitement et le transfert des données se déroulent conformément aux dispositions y afférentes de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée.

Art. 9

La présente loi entre en vigueur le premier jour du douzième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.

Le Roi peut fixer une date d'entrée en vigueur antérieure à celle mentionnée à l'alinéa 1er.

30 juin 2014